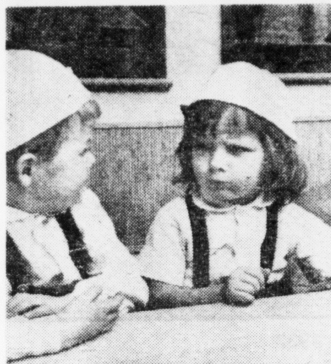

— Véd du hvad, Adam, jeg har set en loppe.

— En hvaffor-én?

— Sådan en lille én, der bider.

— Nåh, bare sådan en slags lille love.

PORTRÆT AF KUNSTNEREN SOM 23-ÅRIG

FORTSAT FRA SIDE 2

DER står Erik Thygesen under boganmeldelser, i oversættelser — det er ligesom blevet mode, at de fleste forfattere producerer sig med mange forskellige gøremål.

— Det er en økonomisk nødvendighed.

— Bliver man ikke påvirket, så man ubevidst tilegner sig andres stil og ideer ved læsning af så meget fremmed stof?

— Jeg har slet ikke selv skrevet noget i den tid.

— Hvordan føles det at anmelde sine kolleger negativt?

— Det bryder jeg mig ikke om. Det er man altid ked af.

— Hvad forlanger der af en bog, for at den skal være god?

— Jeg kan svare ganske enkelt: Jeg vil ikke kede mig ved læsning af bogen. Det er ikke for mig så meget spørgsmål, om det er kunst, men indholdet skal komme mig ved.

Jeg synes, det er sindssygt at hænge sig i en bestemt stil. Jeg holder selv meget af gammel litteratur og er altid interesseret i alt, hvad der er selvstændigt eksperiment. Men jeg bliver meget sur, når jeg mærker, at en anden anmelder ikke gør forsøg på at trænge ind bag stilen for at finde ind til det, der foregår i bogen. Jeg synes også, det er synd og aldeles forkert, at nogle-top-kritikere bliver så overbeholdende, at man gang på gang opdager, at de slet ikke har haft tid til at læse den bog, de anmelder.

Jeg har lyst til her at citere en kollega, som engang har sagt: »Man må kræve af en anmelder, at han læser enhver bog, han får, som om det var den allerførste bog i verden og den eneste bog, han nogen sinde har læst.« Der er ingen tvivl om, at forfattere som Svend Aage Madsen, Vagn Steen, Gunnar

Brammer (og for den sags skyld også Erik Thygesen) er blevet ofre for kritikernes læsetræthed.

— Læsetræthed — det er et pænt ord. Hvad med Dem selv? Bliver de aldrig træt af at læse?

— Nej!!!

— Er der slet ikke andet, som interesserer?

— Jeg var mægtig politisk engageret, før jeg begyndte at

skrive. Jeg har været igennem en del af punkterne...

— Skal vi gætte, at De begyndte som kommunist?

— Måske... men jeg er ikke kommet frem til det værste endnu.

— Det værste — er det det konservative yderpunkt?

— Hvem ved? — P.t. er jeg radikal.

— Hvad er forudsætningerne for at skrive?

— Det ved jeg ikke, men jeg

er da student — fra kursus. Så jeg er ikke rigtig akademiker.

— Ikke så forkælet som dem, der går den beskyttede skolevej?

— Måske. I hvert fald ikke rigtig akademiker. Jeg startede med at læse litteratur en uges tid...

— En hel uge?

— Ja. Så klippede jeg billetter. Et par års tid.

— Er det der, inspirationen er kommet til »Klip-Klip-kapitel i »Karnevalskongen«?

— Måske. Men der var dejligt at være. Ikke meget at lave. Kollegerne er dejligt ambitionsløse. Og det er ganske godt betalt.

— Er det en fejl at have ambitioner?

— Det er forfærdelig irriterende at være et sted, hvor

man bliver pæet frem. Det er herligt ikke at blive klemt inde i et »race«, ikke at blive tvunget til at tage part, ikke at blive forceret frem — ofte over kollegers lig.

— De er ikke utilfredse — de, der sidder og klipper billetter?

— De er ikke mindre tilfredse end alle andre.

— Hvor har De stiftet bekendtskab med »alle andre«?

— Jeg har været flyttemand, lagerarbejder, højskolelærer, universitets-studerende...

— Men alligevel stråler »Karnevalskongen« af glæde over livet og af andren over det mirakel, som hedder barnet.

— Det er jo ret fantastisk og eventyrligt — at blive far.

— Modernisme plejer at være nihilistisk, men Deres debutroman er jo — trods de små »hip« — en hyldelse til dette »at være«.

— Jeg har ikke noget imod tilværelsen. »Tilværelse«, det er sådan et stort ord, ikke?

— Hvor står De egentlig selv i tilværelsen?

— Mine venner siger, at jeg er humanistisk eksistentielist.

— Så skal man afvise Nobelprisen.

— Det kunne jeg nu ikke tænke mig.

— Hvem er Deres forbillede — herhjemme?

— »Camouflage«, er måske en af de belydeligste bøger, jeg har læst, skrevet af den frækste af alle kværunder med talent nok til at være virkelig uforskammet.

— Riffbjerg?

— Netop.

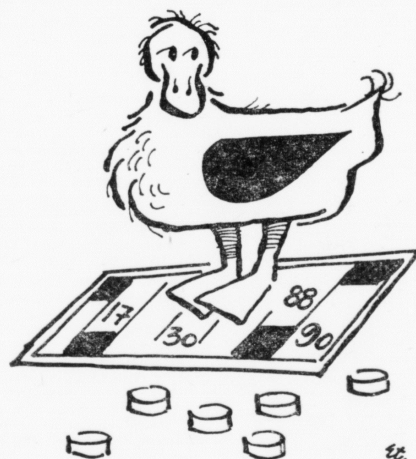
— Men det egentlige store litterære forbillede?

— Joyce. Det fremgår jo af bogen. Jeg vil gerne en dag kunne oversætte alt det, han har skrevet — også »Finnegans Wake« — som hidtil har været uoversætteligt.

— Det er virkelig en målsætning. Sprogforudsætninger?

— Jeg har levet i USA et år. Jeg har selv skrevet »Karnevalskongen« på engelsk.

det min far

AV, hvor Bents alle tider vinder ænder og gæs og ferkre hver gang de er te' andespil nogen steder, sa'e min mor. Nu har de vundet igen og ska' ha' fremmede te' andestej og annanas med flødeskum. Gratis mad har de haft i hele januar og ta'r nok februar med, si'r hun. Altid heldige hver gang. Født på et lykkehjul, si'r hun.

De kender sgu' nok ham, der ryster posen, sa'e min far. Bents far er alle tider i bestyrelsen uden og lave noget. Går rundt med bånd i knaphullet og holder den gående i mange foreninger. Er med på kvajortorvet om morgenen og kigger på ferkreæt. Skæve ænder og halvsyge høns ryger ud te' bar andespil sammen med nogle gamle knækpøser og billige kabonader med bar ben i kammen. Lige te' og komme i bradepanden står der så i annoncen. Lav selv sovsen og kom svesker og æbler i og sy den sammen med uldgarn.

Vi sku' prøve engang og vær' med, sa'e min mor. Når sygekasser og fodboldklubber ka', må en haveforening osse ku'. Så ku' vi selv ryste posen og Rekkert sku' vær' dørvogter og ikke lukke nogen ind, der løb med gevinsterne uden videre lissedan som Bents. Det gi'r gysser i kassen te'

foreningen. Formanden kender brikkerne på begge sider og råver op uden og blande gevinsterne med bar nitter. Og æg ku' vi ha' på rækken og 1 pund smør måske, fordi det ska' vi bruge hver dag. Ligger ikke og bliver gammelt. Foreningen ku' slå sig op på bar andespil og måske bli'e parsforening med fine huse og byplan og måske sporvogn derud og lys på vejene. Alle menneskene ve' ha' ænder snart hver søndag, og en bestyrelse ka' ikke sidde og glo i lovene hele tiden uden og ge' medlemmerne

noget nyt for kontingentet. Larm ska' der til og bal bag efter hvis der er en ordentlig stikkontakt i huset.

Vent bare, sa'e min far. En dag kommer kommunen og forlanger nye veje og fliser, fordi postbudet snart ikke ka' finde os derude med skattebilletten. Så ka' det sgu' ikke nytte, vi har brugt alle pengene te' hamburgerrygger, gæs og flæskestege te' og fylle i maven på Bents far og Rekkert og Marius, der sidder og rækker formanden ned for og vinde en syg høne i andespil. erasmus.

TROR DE, vi kommer tilbage til det, man forstår ved den traditionelle roman og den traditionelle lyrik?

— Næppe. Men der er ingen tvivl om, at der er sket en strømændring i kunsten. Al eksperimenterende litteratur er blevet nedslået i dette efterår.

Men jeg er sikker på, at det er modernist-epigonerne, som er skyld i den bratte vending.

— Der er epigoner i alle lejre. Vi lever jo i en slags epigon-aldre. Apropos — atombomben spøger slet ikke i »Karnevalskongen«?

— Engang var jeg selv med i »kampagnen«. Men jeg er ikke bange for de totale våben mere. Tværtimod. Jeg tror, de virker som stabilisatorer i det store spil om magten. For hvem er ikke bange for den totale tilintetgørelse?

WEEKEND

A-PRESSENS SØNDAGSTILLÆG

Adresse:
Nr. Farmagsgade 49
København K.
Tlf. Central 13 95

Redigeret af:
Robert Corydon

Lay-out:
Kai Hansen

Redaktion:
Claus Becker (ansvarshavende)
Harry Rasmussen og Hans Rishøj